

A víz megáldása és az alámerítés (leöntés) után az új megkeresztelt a hívek közösségével együtt mondja el az Úr imáját. A keleti szertartásrend szerint a keresztelest azonnal a bérmálás szertartása követi. Ez csak tágabb értelemben kötődik a jelen témához, a húsvéti készülülethez, ezért részletezésétől most eltekintünk.

A húsvétra való lelki fölkészülés talán legfontosabb mozzanata volt a nagyböjti időnek, s reméljük — ez nem csak „hagyomány”, hanem híveink körében jelenleg is élő gyakorlat.

Guzsik Tamás

Megjelent az Ararát 2000. február 29-i számában

Mindig örömmel adunk hírt új szkolák megalakulásáról, különösen akkor, ha a kezdeti lelkesedés kitartó és rendszeres énekes szolgálatba torkollik. A komlói fiatal kántor nem könnyű, de gyümölcsöző tevékenységéről olvashatunk egy rövid beszámolót. Talán a korábbi évek szkolaalapításról közölt írásai időről-időre jó földbe hullanak, és megtalálják a növekedést. (A Szerk.)

A komlói Szent Borbála-templom gyermekszkolája

2006 óta vagyok a komlói Szent Borbála-templom kántora. Jobban megismerve a liturgiát és a liturgikus éneket, elhatároztam, hogy kísérletet teszek a komlói templom egyházzenei gyakorlatának megújítására. Az első lépést az Éneklő Egyház című énekeskönyv használatára való áttérés jelentette. Mivel a liturgikus éneklés teljesen új volt a komlói híveknek, nyilvánvaló volt, hogy meg kell tanítanom ezeket az énekeket, hiszen mindig fontosnak tartottam, hogy a hívek is bekapcsolódjanak az éneklésbe.

A legjobb alkalmak a hétköznapi misék előtti negyedórák voltak. A tanítás a híveknél nem ütközött falakba, szívesen fogadták a magyarázatokat is, melyeket az énekek tanításához fűztem. A gondolatokat főként Barsi Balázs atyától és Dobszay László professzor úrtól vettem. Most már több éve minden egyes misén van introitus, kommúnió és gregorián ordinárium.

Négy-öt éve lehetőséget kaptam, hogy hittanórákon éneket tanítsak a komlói Kodály Zoltán Ének-Zenei Általános Iskolában. Kiválasztottam néhány szépen éneklő, lelkes gyermeket. Először 2009-ben a húsvétvasárnapi misén énekeltek az olvasmányközi éneket (Ez az a nap, melyet az Úr szerzett nekünk, ÉE 546).

A szkola kinőtte a hittanóra kereteit, megszerveztük a heti próbát. Nagyszerű dolog, hogy a komlói Közösségek Házában gyakorolhatunk, amely a város kulturális intézménye. Az iskolában a tanárok között sem ismeretlen már a szkola. Énekórán már volt arra példa, hogy megmutatták, amit tőlem tanultak, sőt megtisztelő volt, hogy énektanárnőjük egy szkolapróbára el is látogatott.

Mikor egy-egy éneket tanítok a próbán, először mindig megmagyarázom, hogy miről is szól. A gyerekek is sokszor nagyon okos dolgokat fűznek hozzá. Például amikor az éjféli mise introitusát tanultuk, éppen csak elkezdtem ma-

gyarázni, hogy ez az ének Jézusnak nem a Betlehemben való születéséről szól, közbeszólt az egyik kisleány, és azt kérdezte: Arról szól, hogy „Isten az Istentől, világosság a világozágtól...”? (Ekkor feltettem magamban a kérdést, milyen énekeket is akarunk tanítani a gyerekeknek?)

Elsősorban a vasárnapi misékre készülünk, de szoktam nekik tanítani —és azokat nagyon szeretik— néhány többszólamú latin nyelvű középkori éneket, főleg magyar forrásokból. Már több mint egy éve —a nyári szünetet leszámítva— minden vasárnap éneklünk az esti szentmiséken. Az énekesek fehér ruhában állnak kint a szentély közelében. A szköla létszáma vasárnaponként 10–14 fő.

Sokszor megyünk a gyerekekkel kirándulni is. Legutóbb ősszel szkölás család napot tartottunk a Mecsekben, szkölőkkel együtt több mint harmincan voltunk. Idén nyáron másodikk alkalommal szerveztük meg a komlói szkölátábort.

Öröm, hogy a szkölők fontosnak tartják, hogy gyermekeikk sok más elfoglaltság mellett (zeneiskola, néptánc...) a templom szkölójának is tagjai legyenek. Remélem, hogy szkölőnk továbbra is gyarapszik tagokban, tudásban, de főleg a liturgikus szolgálatt örömeiben.

Kósa Tibor, komlói kántor

